

ΕΙΣ'ΗΓΗΣΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΖΙΔΗ

ΣΤΟ ΘΕΜΑ: Λήψη απόφασης για τις διατάξεις του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος με τίτλο «Εκσυγχρονισμός της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.» που αφορούν στην ΠΙΝ και ιδιαίτερα για το άρθρο 93 σχετικά με την διαχείριση των στερεών αποβλήτων.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ: Πρόθεση να διαμορφώσει και να ψηφίσει ένα εμβληματικό νομοσχέδιο, να λύσει χρόνιες παθολογίες του ελληνικού κράτους, να προχωρήσει η χώρα μπροστά και άλλα πομπώδη και εντυπωσιακά. Βιάζεται μάλιστα να γίνουν όλα γρήγορα. Η ανάπτυξη δεν μπορεί να περιμένει!

ΒΟΥΛΗ: εξ αποστάσεως λειτουργούσα Βουλή, σε μη «κανονικές» κοινοβουλευτικές συνθήκες, με την παρουσία ελάχιστων βουλευτών, και με κατεπείγουσες διαδικασίες.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ: Στις 4 του Μάρτη δημοσιοποιήθηκαν και μπήκαν σε διαβούλευση 66 άρθρα του νομοσχεδίου. ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 2 εβδομάδες.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Πριν λίγες ημέρες κατατέθηκε ένα σχέδιο νόμου με ακριβώς διπλάσιο αριθμό άρθρων (130) με την εισαγωγή χωρίς διάλογο άλλων 64 σχετικών ή άσχετων άρθρων. Ποια άλλη απόδειξη χρειαζόμαστε για τις σκοπιμότητες που εξυπηρετεί;

ΠΟΛΙΤΕΣ - ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ: Ποια είναι η κοινωνική συγκυρία στην περίοδο του διαλόγου: ο κόσμος κλεισμένος στο σπίτι, αδυναμία συλλογικής δράσης και υποτυπώδους συνεννόησης, ΑΜΕΤΟΧΟΣ ΠΟΛΙΤΗΤΗΣ.

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 93 ΣΤΑ ΙΟΝΙΑ: Αιφνιδιασμός, ανενήμερωτη πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση, υποστήριξη από την περιφερειάρχη, επιφυλάξεις από όλους και ΚΑΙΡΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ: Τεράστιες δυσκολίες ακόμη και συνεδριάσεων των δημοτικών συμβουλίων. Σε αυτές τις δυσκολίες θα συμπεριλάβω και τις συνθήκες της σημερινής συνεδρίασης του περιφερειακού συμβουλίου.

Σε αυτό το περιβάλλον εξελίχθηκε η αγωνιώδης προσπάθεια της κυβέρνησης και των στελεχών της να υποκαταστήσει ελάχιστες μέρες και ώρες πριν την ψήφιση του σχεδίου νόμου τον ανύπαρκτο διάλογο. Με ένα παζάρι προσφορών και διαχείρισης προσωρινής παροχής να συμπληρώσει και να διορθώσει το μεγάλο κενό, το μεγάλο θεσμικό δημοκρατικό έλλειμμα που υπήρξε από την απουσία ουσιαστικού διαλόγου, για ένα ζήτημα που αφορά την περιφέρειά μας.

ΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ: Και το κρίσιμο που πρέπει να αναδειχτεί: ατονία, καμία αντίδραση από την περιφερειακή αρχή να γίνει ένας διάλογος για να τοποθετηθούμε σε ένα θέμα που μας αφορά. Ακόμη και αν οικοδομείται στην ψευδαίσθηση της δήθεν ισχυροποίησής μας, μας αφορά και πρέπει το συλλογικό όργανο να καταθέσει την άποψή του.

Ταιριάζει άραγε η διατυπωμένη κυβερνητική πρόθεση με τις πρακτικές της;

Αντιστοιχεί ο μεγάλος στόχος της μεγάλης ιστορικής μεταρρύθμισης με την αδικαιολόγητη εμμονή και εσπευσμένη ψήφιση ενός σχεδίου νόμου με τον πομπώδη και παραπλανητικό τίτλο «εκσυγχρονισμός της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, προσαρμογές σε ευρωπαϊκές οδηγίες και άλλες διατάξεις», σε αυτές τις συνθήκες;

Αν είναι καινοτομία, αν είναι μεταρρύθμιση είναι εντυπωσιακό ότι η κυβέρνηση απεμπόλησε το δικαίωμα και τη δυνατότητά της, που της παρέχεται προνομιακά, να επιχειρηματολογήσει και να πείσει για την ορθότητα της πολιτικής της, μέσα από την τριβή, τη συζήτηση, το διάλογο.

Παρά τις διαφωνίες που μπορεί να διατυπώσει κάποιος σε σχέση με το συνολικό περιεχόμενο του σχεδίου νόμου, για την περιβαλλοντική πολιτική, θα επικεντρώσω την τοποθέτησή μου στο περιεχόμενο και στην αναγκαιότητα της προσθήκης του άρθρου 93 που αφορά μια ιδιαίτερη πολιτική διαχείρισης των στερεών απορριμμάτων στην περιφέρεια Ιονίων Νήσων (όπως και στην περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου), με τη δημιουργία Ειδικού Περιφερειακού Διαβαθμιδικού Φορέα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων.

Αλήθεια συνάδελφοι, ποιος με το στοιχειώδες πολιτικό αισθητήριο και την κοινή λογική δεν καταλαβαίνει ότι η επιλεκτική, διαφοροποιημένη, φωτογραφική πολιτική που εφαρμόζεται, πλέον, στην περιφέρεια Ιονίων Νήσων δεν σχετίζεται εξόφθαλμα με τις τοπικές πολιτικές ή κομματικές συγκυρίες, με τις ιδιαιτερότητες και σκοπιμότητες, που επιδιώκουν να έχουν και να διατηρήσουν τον έλεγχο στο κρίσιμο αυτό στοιχείο, που αφορά τις τοπικές κοινωνίες;

Ποιος, όσο ανυποψίαστος και καλοπροαίρετος κι αν είναι, δεν σκέφτεται ότι κάτι γίνεται, κάποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί αυτή η τακτική και αυτή η νομοθετική επιλογή;

Είναι ιδιαίτερα εντυπωσιακό ότι το άρθρο 93, που δεν μπήκε σε διαβούλευση μαζί με τα υπόλοιπα άρθρα του σχεδίου νόμου την προηγούμενη περίοδο είναι γραμμένο στο γόνατο ή καλύτερα σε ένα κλειστό σαλόνι λίγων εκλεκτών. Δεν είναι αποτέλεσμα ενός κοινωνικού θεσμοθετημένου διαλόγου, δεν είναι δημιούργημα των αναγκών και των αιτημάτων του κόσμου, των πολιτών της περιφέρειας.

Κινείται στη λογική της αξιοποίησης προβλημάτων με μια ριζική αλλαγή πολιτικών ή θεσμικών παρεμβάσεων που αλλοιώνουν χαρακτηριστικά της διοίκησης και πολύ περισσότερο της αυτοδιοίκησης, του ρόλου, του έργου και των αρμοδιοτήτων της. Οι πολιτικές πρέπει να διαμορφώνονται με βάση τους νομικούς κανόνες, τους θεσμικούς κανόνες της χώρας, πρέπει να διαμορφώνονται με βάση την ανάγκη λύσης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες και οι πολίτες και δεν μπορεί να ικανοποιούν άλλες σκοπιμότητες και στοχεύσεις. Δεν μπορεί να διαμορφώνεις συνθήκες αναποτελεσματικότητας στη λύση των προβλημάτων από την αυτοδιοίκηση με ευδιάκριτο σκοπό και επιδίωξη να ακυρώσεις αρμοδιότητες και να μεταβιβάσεις την ευθύνη των τοπικών κοινωνιών στο όνομα της αποτελεσματικότητας.

Είναι αποτελεσματική η λειτουργία της περιφέρειας σε όλο το φάσμα των αρμοδιοτήτων της; Είναι ικανοποιημένη π.χ από την κατάσταση του οδικού δικτύου; Τι θα έλεγε, λοιπόν, αν αύριο η κυβέρνηση αποφάσιζε να πάρει την αρμοδιότητα και να τη δώσει στην αποκεντρωμένη διοίκηση για να καταστεί πιο αποτελεσματική και να λυθούν τα προβλήματα;

Όλα είναι χειρουργικά μελετημένα, όλα γίνονται με σχέδιο. Ένα σχέδιο, όμως, που πρέπει να βρει τους πολίτες, την κοινωνία, την τοπική αυτοδιοίκηση απέναντι, γιατί οι καθημερινές αφαιρέσεις αρμοδιοτήτων στην αυτοδιοίκηση, σε ένα θολό, σε ένα νεφελώδες τοπίο δήθεν βελτίωσης της ποιότητας ζωής φυσικά και δεν μπορεί να ξεγελάσει τον κόσμο.

Αναρωτιέμαι αν υπάρχουν άραγε πολλές πολιτικές να διαμορφώνονται σε δομικά στοιχεία της αυτοδιοίκησης με επιλεκτική περιφερειακή πολιτική. Μια πολιτική που δεν αντιστοιχεί στις ειδικές συνταγματικές διατάξεις για τη νησιωτικότητα και σε λύσεις ανάγκης ενίσχυσης των τοπικών κοινωνιών και οικονομιών. Ένα νομοσχέδιο υποτιμητικό για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση, την πάει δεκαετίες πίσω, όταν αποστεωμένη και αδύναμη επιζητούσε ρόλο στη λύση των προβλημάτων του κόσμου.

Και υπάρχουν σημαντικές παράμετροι που σχετίζονται με το οργανωτικό κομμάτι. Ποιος θα ασκεί έλεγχο και ελεγκτική αρμοδιότητα στις 2 περιφέρειες; Ποιος θα ασκεί αδειοδοτικό ρόλο; Οι ίδιες οι υπηρεσίες, όπως μέχρι σήμερα; Θα περάσει η αρμοδιότητα αυτή σε κρατικούς μηχανισμούς και θεσμούς; Στην αποκεντρωμένη περιφέρεια; Είναι αποκεντρωτική πολιτική αυτή;

Το καίριο ζήτημα που πρέπει να προσεγγίσουμε αφορά στην αρμοδιότητα της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης για τη διαχείριση της συνολικής διαδικασίας στα απορρίμματα. Παρά τις αδυναμίες, παρά τα προβλήματα και τα εμπόδια που προκύπτουν πρέπει να δεχτούμε ότι γίνεται μία φιλότιμη προσπάθεια με λιγοστά μέσα, χωρίς επιχορηγήσεις και με κυβερνητική κατεύθυνση την επιβάρυνση της τοπικής κοινωνίας και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Όπως φαίνεται η συντριπτική πλειοψηφία των εκπροσώπων της επτανησιακής κοινότητας δεν γνώριζε για τη σύνταξη του άρθρου 93 όπως διαπιστώνεται και από όσα διαδραματίζονται αυτές τις μέρες και κανένας δεν είχε σε προηγούμενη φάση το δικαίωμα να καταθέσει άποψη.

Η στάση των φορέων της τοπικής πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, το μήνυμα που δίνεται από όλους τους δήμους του Ιονίου είναι η άρνηση, η εναντίωση, η απόρριψη αυτής της επιλογής της κυβέρνησης και για την κεντρική φιλοσοφία της, αλλά και για το πρακτικό διαχειριστικό περιεχόμενο του άρθρου: αποφάσεις έχουν οι Π.Ε.Δ.Ι.Ν, τα δημοτικά συμβούλια Ζακύνθου, Αργοστολίου, Ληξουρίου, Σάμης, Ιθάκης, Λευκάδας, Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων, τοποθετήθηκε αρνητικά και ο Δήμαρχος Βόρειας Κέρκυρας, κινητοποιούνται οι εργαζόμενοι, έκλεισαν τα Δημαρχεία σε Κεφαλονιά και Ιθάκη.

Είναι όμως το άρθρο 93 η φυσική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας που στοχεύει σε μια απαξιωμένη, υποβαθμισμένη πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση, με λιγοστές ή ανύπαρκτες αρμοδιότητες με προφανή στόχο τη συγκέντρωση εξουσιών, την ελαχιστοποίηση του ρόλου και της δυναμικής των τοπικών κοινωνιών.

Σκοπός είναι να προχωρήσει σε ένα σκληρό κομματικά ελεγχόμενο συγκεντρωτικό κρατικό μηχανισμό, όπου οι πολιτικές επιλογές για την στήριξη των επιχειρηματιών δεν θα προσκρούει στα εμπόδια που θεσμικά και συνταγματικά έχει κατοχυρώσει η πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση.

Σκοπός είναι να υποβαθμιστεί παραπέρα η αυτοδιοίκηση, γιατί εκτός από το άρθρο 93 υπάρχει και η διάταξη του άρθρου 84 που αφορά στον Τοπικό Σχεδιασμό Διαχείρισης Αποβλήτων και όπου με προσθήκη στο άρθρο 35 του ν. 4042/2012, όπως ισχύει, προστίθεται άρθρο 35^A που ορίζει ότι το Τοπικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων, το επιχειρησιακό σχέδιο που καταρτίζεται από τους Δήμους, για τη διαχείριση των αστικών αποβλήτων, σύμφωνα με τους στόχους του οικείου Περιφερειακού Σχεδίου

Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ), εγκρίνεται με απόφαση της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής του Δήμου και όχι του Δημοτικού Συμβουλίου. Όλο και πιο χαμηλά οι θεσμοί της αποκέντρωσης, όλο και πιο ελεγχόμενες οι αποφάσεις με εικονικές πλειοψηφίες!

Υπάρχει το άρθρο 94 που τροποποιεί και ενισχύει τις αρμοδιότητες της ελεγχόμενης Επιτροπής Ποιότητας Ζωής του Δήμου, από όπου αποκλείονται αρκετές παρατάξεις του Δημοτικού Συμβουλίου.

Δεν είναι στάση αντιπολιτευτικής διάθεσης η τοποθέτηση απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο, είναι η δεδομένη αγωνία για το πόσο σημαντική για την υγεία των κατοίκων, αλλά και την ανάπτυξη των βασικών οικονομικών δυνατοτήτων των νησιών μας είναι το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων, που δεν μπορεί να αποσυνδεθεί από τις άλλες αρμοδιότητες του νόμου 4555/2018 που αφορούν στη συλλογή και διαχείριση σε πρωτοβάθμιο επίπεδο της των απορριμμάτων.

Και φυσικά και θα μπορούσαν να αφαιρέσουν αρμοδιότητες και να τις μεταβιβάσουν απευθείας στο κράτος σε μία περίοδο που δεν υπάρχουν αναστολές, που «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Ευτυχώς, όμως, προς το παρόν, υπάρχει η λυτρωτική επιλογή του περιφερειακού εκπροσώπου της περιφερειακής μας αρχής που λύνει το πρόβλημα.

Τώρα όμως τα πράγματα είναι πιο απλά και εύκολα: περνάμε σε ένα ευέλικτο ολιγομελές κομματικά ελεγχόμενο όργανο που θα συγκροτείται το όνομα της αντιπροσωπευτικότητας και που με την ευελιξία του θα προλειάνει το έδαφος για την άσκηση των πολιτικών που είναι αναγκαίες για να ασκηθεί η κυβερνητική πολιτική. Γιατί ακόμα και η συγκρότηση του οργάνου είναι φωτογραφική παρότι δημιουργεί την ψευδαίσθηση της μειοψηφίας της περιφέρειας στο όργανο η εκπροσώπηση που περιορίζεται στην πλειοψηφία του δήμου παρέχει εύκολα συμμαχίες κομματικού ελέγχου.

Η κυβερνητική πολιτική είναι ενταγμένη σε μία τυχοδιωκτική, αποσπασματική λογική αλλαγής του τρόπου διαχείρισης των απορριμμάτων, που όπως φαίνεται κατευθύνεται στον κεντρικό πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό, που είναι η ιδιωτικοποίηση των αγαθών, κάτι που θα έχει θεαματική επιβάρυνση στους πολίτες, στις τοπικές οικονομίες και στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Αποτελεί όπως δήλωσε ο Βουλευτής του ΚΙΝΑΛ κος Μπιάγκης μια διάταξη οπισθοδρομική, αναχρονιστική, μη λειτουργική και βρίσκεται σε πλήρη αντιδιαστολή με τις πραγματικές ανάγκες των τοπικών κοινωνιών, αφού επιχειρεί να δώσει λύση σε «ανόμοια» πράγματα. Η επίλυση του ζητήματος των «απορριμμάτων» σε Περιφερειακό επίπεδο θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα συνεργασίας και συντονισμού και θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε παρωχημένες λογικές και εποχές. Με την πολιτική αυτή, διακυβεύονται σοβαρά στις μέρες μας, οι όροι της «νησιωτικότητας» και του «τουρισμού», σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία, καθώς, το «λειτουργικό χάος» που θα προκληθεί από την αλλαγή αυτή θα πλήξει ακόμα πιο πολύ την ήδη «βεβαρυμμένη εικόνα» των νησιών και του τουρισμού μας. Τέτοιες πολιτικές μας οδηγούν μόνο σε «ιδιοτελείς λογικές» και σε «λογικές περί θιγόμενων ημετέρων συμφερόντων», τη στιγμή μάλιστα που για τον Νομό Κέρκυρας έχουν δρομολογηθεί λύσεις και έχουν δοθεί και διαβεβαιώσεις από τους Κυβερνώντες για την άμεση επίλυση του προβλήματος.

Η κυβέρνηση βιάζεται να νομοθετήσει, ακυρώνοντας την συνταγματική πρόβλεψη για την ειδική μέριμνα για το νησιωτικό χαρακτήρα της περιφέρειάς μας.

Δικαιούμαστε να είμαστε καχύποπτοι από τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις. Η πολιτική αυτή φαίνεται ότι είναι ευκαιριακή, πρόσκαιρη και τυχοδιωκτική, γιατί πιστεύω ότι δεν υπάρχει κανείς σε αυτό το όργανο, που να πιστεύει ότι το νομοθέτημα αυτό θα είχε το ίδιο περιεχόμενο αν περιφερειάρχης στα Ιόνια ήταν ο κ. Γαλιατσάτος ή η κα Μπαλλού.

Κανείς δεν έχει την αφέλεια να πιστεύει ότι αυτή η πολιτική που σχεδιάστηκε πολύ βιαστικά έχει να κάνει με τις εξελίξεις αυτού που ονομάζεται όραμα ανάπτυξης, σχεδιασμός αξιοποίησης του φυσικού πλούτου της χώρας από το ιδιωτικό κεφάλαιο.

Αυτές, όμως, οι πολιτικές που δεν οικοδομούνται στη συναίνεση και στην αποδοχή του πολίτη είναι καταδικασμένες να αποτύχουν. Αυτό δείχνει η εμπειρία, αυτό έχει καταγραφεί στον ιστορικό χρόνο.

Εκτιμώ ότι αυτοί που βιάστηκαν να υπερασπιστούν αυτήν την ξαφνική νομοθετική ρύθμιση, αυτοί που μας ξάφνιασαν με την άμεση θετική τοποθέτησή τους απέναντι στο νομοθέτημα μένουν εκτεθειμένοι. Απλά επιβεβαιώνουν ότι ή συμμετείχαν στη διαμόρφωση αυτής της πολιτικής ή την αποδέχονται άκριτα ως Περιφερειακοί, κυβερνητικοί εκπρόσωποι ή τοποθετούνται χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους τη βούληση και τις ανάγκες του τόπου μας και μένουν έξω και μακριά από τις πραγματικές ανάγκες του κόσμου μας. Ότι και να ισχύει από αυτά είναι κρίμα.

Και να σας πω τι με εντυπωσιάζει και ίσως είναι αυτό που στο βάθος του μυαλού μου μπορεί να λειτουργήσει θετικά: η συναίνεση, η επιμονή της περιφερειάρχη σε αυτό το νομοθέτημα. Γιατί ο κοινός νους λέει ότι έχει εξασφαλίσει όλες τις εγγυήσεις για την επιτυχία αυτού του πειράματος ή υπάρχει δρομολογημένη η λύση ενός χρόνιου και σύνθετου προβλήματος και πρέπει να το πιστωθεί η ίδια και όχι

η Δήμαρχος ή κάποιο άλλο όργανο. Αν δεν υπήρχε αυτή η λογική θα διακινδύνευε την εμπλοκή της σε αχαρτογράφητα νερά και με κίνδυνο

Το περιφερειακό συμβούλιο εκφράζοντας και τη βούληση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, εκφράζοντας τη βούληση του επτανησιακού λαού πρέπει σήμερα να αποδείξει ότι με αντικειμενικότητα, χωρίς κομματικές σκοπιμότητες είναι αντάξιο της αγωνίας του να μπορέσει να αντικρούσει πολιτικές που υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής του και καταρρακώνουν τον ήδη τραυματισμένο θεσμό της αυτοδιοίκησης.

Το συλλογικό όργανό μας θα πρέπει να ασκήσει την εντονότερη και αποτελεσματικότερη πολιτική παρέμβαση για την απόσυρση του άρθρου 93, για την έναρξη ενός διαλόγου που θα κατευθύνεται στην ανάγκη στήριξης των επιλογών της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης στη διαχείριση των απορριμμάτων στα Ιόνια νησιά και στην οικονομική στήριξη της αναγκαιότητας της ρύθμισης του προβλήματος σε κάθε Περιφερειακή ενότητα, σε κάθε νησί. Κανένας λόγος δεν υπάρχει για να γίνει το ενιαίο έκτρωμα στα Ιόνια.

Τελειώνοντας ως επίλογο εκφράζω την άποψη ότι και στις 2 διαστάσεις του και την Περιβαλλοντική και την Αυτοδιοικητική το άρθρο 93 του σχεδίου νόμου είναι απαράδεκτο και η αντίδρασή μας πρέπει να είναι έντονη και κατηγορηματική.

Η πρότασή μου είναι η απόσυρση του άρθρου 93 του σχεδίου νόμου, και η διαμόρφωση ενός πλαισίου διεκδίκησης και αποδοχής των αιτημάτων της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης στα νησιά για τη ριζική επίλυση του προβλήματος της διαχείρισης των απορριμμάτων στα Ιόνια.

Στην περίπτωση που επιμένει η κυβέρνηση στην ψήφιση αυτού του αυτοδιοικητικού εκτρώματος το περιφερειακό συμβούλιο, εκφράζοντας την πρωτοβάθμια τοπική αυτοδιοίκηση, να εμποδίσει τη συμμετοχή της Π.Ι.Ν στην υλοποίηση αυτού του σχεδιασμού με κάθε πρόσφορο τρόπο.